

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Шаферівський Б.С. доцент кафедри, к. с–г. н.,

Желізняк І.М. старший викладач кафедри

Полтавський державний аграрний університет

м. Полтава

Реформування вищої освіти – це насамперед перехід, від парадигми навчання до парадигми освіти, самоосвіти. Основна тенденція сьогодення – стрімка зміна оточуючого світу, його глобалізації та інформатизація. Складні проблеми в суспільстві обумовлюють нові підходи до всіх ланок освітньої системи. Останнім часом все більш гострою стає проблема вдосконалення форм організації процесу навчання, знаходження відповіді на питання "як підвищити ефективність навчального процесу, досягти високого інтелектуального розвитку студентів, забезпечити оволодіння ними навичками саморозвитку особистості". Значною мірою цього можна досягти використовуючи сучасні освітні технології, зокрема технології інтерактивного навчання, перетворюючи, таким чином, традиційне заняття в інтерактивне.

Особливістю інтерактивного навчання є підготовка молодої людини до життя і громадянської активності в громадянському суспільстві і демократичній правовій державі. Це вимагає активізації навчальних можливостей студента, замість переказування абстрактної, "готової" інформації, відірваної від їх життя і суспільного досвіду [2, 3, 4, 5].

Якщо спробувати дати визначення поняття інтерактивна технологія навчання, то – це така організація навчального процесу, за якої неможлива неучасть студента у колективному взаємодоповнюючому, заснованому на взаємодії всіх його учасників процесі навчального пізнання: або кожен студент має конкретне завдання, за яке він повинен публічно прозвітуватись, або від його діяльності залежить якість виконання поставленого перед групою

завдання [3, 4]. Інтерактивні технології навчання включають в себе чітко спланований очікуваний результат навчання.

Академічна мобільність – це можливість упродовж періоду навчання провчитись один або більше семестрів в іншому вищому навчальному закладі, де відбувається підготовка фахівців з цієї ж спеціальності із зарахуванням дисциплін (кредитів) та періодів навчання, а також ефективніше розвивати особистий професійний науковий та інтелектуальний потенціал. Академічна мобільність є важливою складовою процесу інтеграції вищих навчальних закладів у міжнародний освітній простір [1].

Дистанційне навчання – це особлива форма цілеспрямованого процесу засвоєння знань, умінь і навичок, відмінною особливістю якого є взаємодія територіально рознесених учасників навчання у специфічному інформаційно–освітньому середовищі, створеному на основі синтезу сучасних педагогічних та інформаційних технологій. Психолого – педагогічні технології дистанційного навчання – система засобів, прийомів, кроків, послідовне здійснення яких забезпечує виконання завдань навчання, виховання і розвиток особистості [2].

На наш погляд, позитивним досвідом країн Європи, який необхідно поширювати в Україні є e-learning (електронне навчання). У багатьох країнах Європи, більш 90% студентів залучені до освітнього процесу у вигляді e-learning. Більше 80 % вишів надають їх у формі дистанційної освіти [6].

Таким чином, реалізація різноманітних дистанційних технологій навчання та застосування позитивного досвіду європейських країн дозволять переосмислити роль науково–педагогічних працівників, відкрити нові освітні ресурси; поширити використання змішаного навчання, що сприятиме інноваційному розвитку вищої освіти в Україні [6].

Отже виходячи з вищесказаного, можна зробити висновок про те, що застосування у вищих навчальних закладах освітніх технологій навчання сприятливо позначається на психолого – педагогічному аспекті освітнього процесу, в тому числі сприяє розвитку індивідуальних ресурсів студентів і викладачів, формує навички цілепокладання, самостійного мислення,

ініціативність і відповідальність за виконувану роботу, а також знижує психологічні навантаження на студентів і викладачів у процесі взаємного обміну знаннями.

Список використаних джерел

1. Гуляєв Н.М. Мобільність викладачів і студентів: проблеми та орієнтири. *Розбудова менеджмент – освіти в Україні*: матеріали VI щорічної міжнародної конференції, м. Дніпропетровськ, 17–19 лютого 2005 р. Дніпропетровськ, 2005. С. 76–81.
2. Дідківська О.Г. Напрями вдосконалення механізмів регулювання професійної освіти в Україні. *Вісник Запорізького національного університету. Педагогічні науки*. 2015. № 3 (21). С. 118–124.
3. Желізняк І.М., Карунна Т.І., Шаферівський Б.С. Організація інтерактивних методів навчання під час викладання дисципліни "Моделювання селекційних і технологічних процесів у тваринництві". *Вища освіта проблеми і шляхи забезпечення якості у контексті сучасних трансформацій*: матеріали 51-ї науково – методичної конференції викладачів і аспірантів,, м. Полтава, 26–27 лютого 2020 р. Полтава, 2020. С. 176–178.
4. Кузьмінський А.І. Педагогіка вищої школи: навчальний посібник. Київ: Знання, 2005. 486 с.
5. Шаферівський Б.С. Організація самостійної навчально-пізнавальної діяльності здобувачів вищої освіти, як елемент формування творчого мислення. *Проблеми підготовки фахівців – аграріїв у навчальних закладах вищої та професійної освіти*: зб. наукових праць III міжнародної науково – методичної конференції, м. Кам'янець – Подільський, 4 жовтня 2019 р. Ч. 2. Кам'янець – Подільський. 2019. С. 219–221.
6. Шаферівський Б.С. Організація дистанційних технологій навчання, як умова інноваційного розвитку вищої освіти в Україні. *Сучасний підхід до викладання навчальних дисциплін в контексті підвищення якості вищої освіти*: матеріали 50-ї науково – методичної конференції викладачів і аспірантів, м. Полтава, 26–27 лютого 2019 р. Полтава, 2019. С. 196–198.